

SCIINȚEA TINERETULUI ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Pe frontul campaniei agricole

TINERII — PREZENȚĂ ACTIVĂ, RESPONSABILĂ LA CULESUL ȘI DEPOZITAREA RECOLTEI

Încă din primele zile ale acestei săptămîni, pentru realizarea volumului mare de lucrări prioritare din această perioadă, toate forțele sale trebuie angajate din plin la munca pentru accelerarea vitezelor la strînsul producției din cîmp și intensivarea însămînțărilor.

STADIUL PRINCIPALELOR LUCRĂRI

A. Recoltări

- PORUMB — 39 la sută — Viteza zilnică față de program — 83 la sută — SFECLA DE ZAHĂR — 22 la sută — Graficul pentru perioada 10—26 septembrie — 122 la sută — SOIA — 27 la sută — Viteza zilnică față de program — 35 la sută — CARTOFI DE TOAMNĂ — 80 la sută — STRUGURI — 28 la sută

B. Arături pentru însămînțări

- 77 la sută — Viteza zilnică față de program — 21 la sută

C. Însămînțări

- GRÎU — SECARĂ — 9 la sută — Viteza zilnică față de program — 21 la sută — ORZ DE TOAMNĂ — 55 la sută — ORZOICĂ DE TOAMNĂ — 25 la sută — Viteza zilnică față de program — 64 la sută

D. Asigurarea furajelor

- DEPOZITAT SUCULENTE — 42 la sută — DEPOZITAT FINURI — 65 la sută

Toate categoriile de lucrări trebuie mult impulsionate, în special pe seama creșterii vitezelor zilnice programate, deoarece, față de dotările existente acestea se situează încă sub potențialul real de acțiune al forțelor concentrate în agricultură!

Situația recoltării porumbului (în procente), la 26 septembrie 1982

De la 7 dimineața la 7 seara, ca adevărați agricultori

GRIGIU. Peste 75 la sută din totalul lucrărilor de recoltare a suprafețelor de pe care s-a recolat floarea-soarelui au fost efectuate în comuna Vidra, din județul Giurgiu, de elevii veniți în sprînzul campaniei agricole...

Fotografie de GHEORGHE CUCU

Astăzi, la posturile noastre de radio și televiziune

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Covasna a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, astăzi în municipiul Sf. Gheorghe va avea loc o adunare populară, pe care posturile de radio și televiziune o vor transmite direct, în jurul orei 12,00.

Activitate intensă, responsabilă la întreprinderea de utilaj greu din Cluj-Napoca

Foto: GH. CUCU

CVÎNTUL DE ORDINE — REDUCEREA CONSUMURILOR SPECIFICE DE MATERIALE

În graficul întrecerii socialiste pe care economiștii de la Combinatul metalurgic Tulcea îl (în) la zi, colectivul „Cuptorului tineretului”, de pe platforma secției 1 ferolaie, ocupă locul I. Începînd din luna aprilie, de cînd a fost redat producției, în trîm reparatiilor capitale, acest agregat s-a situat lună de lună pe un loc de frunte în competiție cu celelalte cuptoare...

În ce măsură s-a reușit? Sînd acum de vorbă cu muncitorii, maeștrii sau inginerii care au lucrat la cuptorul tineretului și care s-au format aici nu numai...

ginerii Ion Dobres, Geavid Selim și Marian Bădău. Împreună formează colectivul despre care se spune că a devenit, deopotrivă, o reală școală de măiestrie profesională și în același timp un etalon al ordinii și disciplinei muncitorești.

Eforturile pentru reducerea consumurilor de materii prime, materiale și energie au căpătat, cum este firesc, dimensiuni maxime. „Noi lucrăm cu materia primă indigenă, respectiv cu ciorchii de Corbă”, prezintă inginerul Ion Dobres, remușind la importul acestuia, dovadă prin calitatea ferocilicului pe care îl producem că este la nivel calitativ asemănător cu cel în deșarte pe valută. Dar, chiar și în aceste condiții cvîntul de ordine al fiecărui otelal, al fiecărui tînar din colectivul nostru este buna gospodărie a cuartelului, a cocsului, a spanului...

DIN EXPERIENȚA ORGANIZAȚIILOR U.T.C. DE LA COMBINATUL METALURGIC TULCEA

profesional dar și ca oameni ai muncii și cetățeni cu o largă viziune asupra îndatoririlor lor muncitorești și patriotice, se poate spune că într-adevăr inițiativa a dat cele mai bune roade. O serie de cadre de bază ale combinatului au crescut „la gura cuptorului tineretului” cum îi place să spună tovarășului Matei Bebi, secretar al comitetului U.T.C., între care topitori Vasile Teclas și Gheorghe Dan, sau maeștrii Mircea Dinu, Ion Stoica, Alexandru Ivanov, oameni de bază ai colectivului. Fără îndoielă însă că argumentele cele mai solide ale eficienței educative a inițiativei le oferă cei care deservește acum cuptorul tineretului și care sînt hotărîți să nu cedeze nici pe mai departe locul frunții pe care îl dețin în bătălia pentru sporirea producției de ferolaie. Cine sînt ei? Ar fi greu să le notăm numele la tot. Îi amintim doar pe cei trei topitori șefi — Cornel Gherman, Tudor Cosache și Vasile Maxim precum și pe cei trei șefi de schimb, in-

Este, dealtfel, o acțiune la nivelul combinatului, pe care o muncitorii și cetățenii au făcut multă vreme, prin combaterea cu intransigență a oricărei risipe, a depășirii consumurilor specifice de materii prime, materiale, energie și combustibil. În cadrul acestei acțiuni se înscrie și activitatea pe care o prestează, în afara orelor de program, o echipă de tineri care recapează ferolaie din haldă de zgură. „Am reușit să recuperăm pînă acum cantitatea de 47 tone de ferolaie ne spune otelarul Trofin Burtea, cu care se pot elabora sute de tone de otel. Tinerii din organizația noastră, participînd de asemenea la recuperarea forței din hidro-tiere, a cărămizilor refractare provenite de la agregatele întrate în reparații, a altor materiale pe care le readucem în circuitul producției. În acest an am recuperat materiale în valoare de 136.000 lei, iar acțiunea noastră continuă”.

ROMULUS LAL

LIVADA VERTICALĂ

Ca unul care și-a petrecut copilăria în satul de mireasa livezilor, de fiecare dată cînd pașii mă noară spre locurile natale imi îndrăpt privirea spre dealurile vilcene cu satele deșăurate în ciorchii viilor și cu neschimbată lucid pe ramuri de meri domestici. Și intru cu bucuria celui doritor de liniște și tihnă, prin porți fermecate, spre vatra unui țărîm binecuvîntat datorită hîrniceții și priceperii oamenilor săi. Din tîta în fiu vilcenii și-au dăruit meseria suzilor plămîdîrii de fructe

Am simțit o dată mai mult ce poate însemna această iubire sînd de vorbă cu un primar tînăr dintr-un oraș întinerit. Acest primar se numește Viorel Barbu și de obicei are poartă pe umerii lui o ceașcă de cafea. Îmi schimbăm străvechitul țîrîm numit Drișășani într-o aserare de nerecunoscut prin înălțimea sală arhitecturale noi. Uliile prăfuite de albităză învechite pînă în din amînă hîrniceții și priceperii oamenilor săi. Din tîta în fiu vilcenii și-au dăruit meseria suzilor plămîdîrii de fructe

LA UN TÎNĂR ANOTIMP

făcută clădirii porțeliei, drept etalon al Uruiului, s-au înălțat într-un timp record aproape 3.000 de apartamente, în blocuri de o cochetă eleganță arhitecturală. Una din axele orașului modernizat, sprînzînd cu un capăt al său în timpia Oltului și cu altul în poalele pădurii de vii din renumita podgorie poartă un nume emblematic: „23 August”. Am străbătut-o la pas imprecușînd între un pui de pom sădit la nastere și un măr așezat prin datină sub câmpătul asfințitului. Scriu toate acestea nu doar dintr-o simțămîntală nevoie de a-mi defini și afirmă încă o dată obirgia țărânească, ci pentru a contura dimensiunile unei iubiri aparte prin care oamenii pămîntului meu natal se simt sufletește legați privilegiate livezilor roditoare.

GEORGE ȚĂRNEA

(Continuare în pag. a 11-a)

ACȚIUNI DE MUNCĂ ALE TINERILOR

Și în săptămîna care s-a încheiat, tinerii de pe întreg cuprînsul țării și-au adus o contribuție însemnată pe măsura vîrstei și entuziasmului revoluționar ce îi caracterizează, la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan în cadrul unităților economice în care își desfășoară activitatea. Astfel, peste 2.500 de tineriști din Buzău au realizat suplimentar, prin acțiuni de muncă în sprînzul producției, 850 mp geam tras, 4.000 mp șesături și 1.500 transformatoare. La rîndul lor, tinerii din unitățile industriale din județul Argeș au consmnat, în plus, în bilanțul muncii o producție evaluată la peste 320.000 lei. În aceeași perioadă, preocupăți de reintroducere în circuitul economic a materialelor refolosibile, membrii organizațiilor U.T.C. din principalele unități industriale hăcănane au reușit să colecteze peste 800.000 kg cupru, 30.000 kg fier vechi și 28.000 ambalaje de sticlă. Totodată, miil și miile de tineri au fost prezenți în ultimele zile la executarea lucrărilor din actuala campanie agricolă.

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

Dacă ați urmărit un meci de box în transmisie televizată, probabil că vă mai aduceți amînda de spectatori ridicati în picioare și încurajîndu-și favoriții cu un entuziasm conlaminant. Dar nu numai la televizor, ci și în sală, la marile competiții pugilistice, chiar dacă meciurile sînt de un slab nivel tehnic și unui spectatori mai că-i apucă picotitul, în cite un sector de tribună lumea este în picioare și-l încurajează pe cel mai slab cu o insistență demnă de un țel mai nobil. Știți de ce o fac? Pentru că, dacă favoritul lor pierde, pierd și ei 7 sau 19 sute. Aproximativ întîmplător, la această ediție a Campionatelor naționale de box, încheiate cu finalele de duminică 19 septembrie în Palatul Sporturilor și Culturii am ajuns în tribună în sectorul pariurilor. În sală, în preajma ringului scîldat în lumină se învîrtuau jucătorii, antrenorii, arbitrii, fotoreporteri, reprezentanți ai federației, în vreme ce în întunericul tribunei peste 100 de oameni, jucu miil de lei pe un jucător sau pe altul, ascum cum al paria pe un cal sau pe un coccos, o lume nebună, agîntînd deasupra capului teancuri de sute, bagă un eroșu de dreapă. Gheorgică, cine-l ia de la egal pe Tîioiu cu 12 sutare? nu dau decît o dublă, bun, merg și cu o

dublă și numără rapid 30 bancnote de 100, l-a spart l-a spart! oprește meciul, bășă! pe cineci sutata, ce termină în picioare? gata, scoate paraii! dă-i cu dreapta la mansardă! așa, așa, asuu! Din păcate n-am putut stabili o identitate precisă a acestor lumi care ne parcursul unei singure reprize urî de bu-

mii trecînd dintr-o mină intr-alta, popovînd în meci într-un buzunar și porînd iar în călătore spre alte buzunare la meciul următor, pînă cînd buzunarul se golește și atunci încep circulele ceasurie, lăntșorarele de aur, ghionurile, scurtele și tot ce are cîte de cît valoare sau prezintă un interes. Din cînd în

altă dată casă ochii pe cine pariază. De obicei în millocul jocului unul cu o autoritate incontestabilă, un fel de patron moral al pariurilor. Cînd apare o dispută între doi se face apel în el, mă Balanță, a zis că merge cu 12 sute sau n-a zis, și Balanță sau cum l-o fi chemînd zice, da, a zis, scoate banii! La

Dimpotrivă. În primul rînd au bani. Ca să faci rost de ceva bani legal sau ilegal, trebuie să-ți umble mintea. În plus, ci se pricepe la box, și știu pe jucători, le știu biografiile, potențialul, rivalitățile, punctele slabe, punctele tari, și pariază în consecință. Au urmărit evoluția fiecăruia la fiecare gală și nu se avîntă decît atunci cînd au o certitudine. În plus, printre ei mai apar și foștii jucători de box, unii foști campioni naționali sau chiar activi și le urmăresc pariurile (pentru că fac pariuri și oamenii la care nu se aștept) și cotele valorice și desul de bine precizate. La finalele de duminică, bursa a fost mică din cauza nivelului finalistilor. Adevărul e că pariarii suferă și tînjesc după vremea fraților Cuțov, a lui Szilaghi, Ilorți Stump, Pomereu și cite nume mari a mai avut boxul. Între doi necunoscuți, care a_jung în semifinale fără ghet și boxează în tenisi ca la o echină de frizer, nimeni nu aruncă în joc 40 de sute. Se merge cu tirita, la mica cupeală, care nu sare decît rar peste 1.000 de lei. La meciul D. Schiopu (Steaua) și Vasile Voleiciă (C.S. Muceș-

O BURSĂ LA CARE NU SE RECÎȘTIGĂ ONESTITATEA

curie sau înjură de mama focului, transpirînd la gîndul că a pierdut un teanc de sute. Măcelaru, frații Zmeolă, Chinezul, Bombașu, Pucăriașul, Balanță, Cine, unii dintre ei tineri, cu tricouri subțiri de bumbac, cu ghiuluri pe miini, alții bătrîni, pensionari, cu baina pe genunchi și cu minicile cămășilor răs-frite, mototolîndu-și sutele de emoție și dîndu-le cu o strîngere de inimă și pe urmă alte pariuri, miil de lei, poate zeci de

cînd mai izbucnesc și cite o încăierare. Unul a zis că dă o dublă pe un boxer, altul a zis că stă cu două (sute) și la urmă favoritul primului a pierdut și el nu mai recunoaște că a intrat în joc ca să-și salveze o mie de lei. Atunci sar unii peste alții, se lau de git, de haine, se pocnesc și cu minicile cămășilor răs-frite, mototolîndu-și sutele de emoție și dîndu-le cu o strîngere de inimă și pe urmă alte pariuri, miil de lei, poate zeci de

galele semifinale o decizie a fost schimbată după ce s-au mai desfășurat încă două meciuri că stă cu două (sute) și la urmă favoritul primului a pierdut și el nu mai recunoaște că a intrat în joc ca să-și salveze o mie de lei. Atunci sar unii peste alții, se lau de git, de haine, se pocnesc și cu minicile cămășilor răs-frite, mototolîndu-și sutele de emoție și dîndu-le cu o strîngere de inimă și pe urmă alte pariuri, miil de lei, poate zeci de

la meciul D. Schiopu (Steaua) și Vasile Voleiciă (C.S. Muceșcu). Pariorii nu sînt băieți prosti.

CORNEL NISTOIRESCU (Continuare în pag. a 11-a)

CAMPANIA AGRICOLA

PROBA DE FOC A VIETII DE ORGANIZATAIE LA SATE

Agricultura nu este o ocupatie de sezon. De la 1 ianuarie la 31 decembrie (acelas an) ea impune oamenilor un ritm constant, parca-i insa pe anotimpuri, solicitand pe rind gindirea, capacitatea de organizare, pasiunea, harnicia. In aceste momente de vir, in campaniile agricole, cind timpul nu mai are rabdare si niri nu iarta, toate acestea se inmanunchesca si oamenii dau atunci proba cea mare, proba incesmă de fapt, hambare pline. Si, cum toate acestea incesmă nu au produs, nu un roper, nu o nouă masină (care au un interes limitat), e chiar pinea întregrii țării, responsabilitatea oamenilor este și mai mare, concentrarea lor pe problema celei — și mai accentuată. Organizatiile U.T.C. din comunei și satele țării au posibilitatea de a-și dovedi în aceste momente capacitatea de organizare, îndrumare, control, posibilitățile de a fi în primiele rânduri ale muncii pentru țară, începând zilele reșite atât de fierrești cind gindul se uneste cu fapta la vremea tineretii. Unind, pe o perioadă de timp, eforturile tuturor oamenilor, concentrind asupra lor priviri și speranțe ale tuturor oamenilor, organizatiile U.T.C. de la sate dau în fiecare campanie proba lor de maturitate și spirit revoluționar. Sunt cuprinși aici elevii, mecanicii, soferii, oameni și muncii veniți în sprijinul celor de pe șosea, studenții, fie că sînt localnici, fie că sînt sosiți pentru o perioadă de timp, cu toții au același gind, aceeași voință și temeinicie în țepete lor. Cu alți mai mult gazdele trebuie să ofere un model de bună organizare, de activitate, (este doar acut de proprie tineretii voință de a fi primul în tot ceea ce întreprinde). Privirile cu care am scruțat inițiativa, din Lehtiu acim în plină campanie s-au oprit tocmai asupra acestor aspecte.

ÎN SPATELE UȘILOR LARG DESCHISE

Cităm într-o Hotărâre a Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași, la articolul 13: „Organele locale ale administrației de stat, împreună cu conducerea cooperativelor de producție, activității și desfacerea mărfurilor vor stabili ore de funcționare a unităților comerciale pe toată durata campaniei agricole de toamnă... Ne interesează care sînt aceste ore. Toarășul Vasile Stancu, secretar adjunct al Consiliului popular comunal, ne informează cu toate magazinele, restauranțele, chioscurile, tencălele, cîu excepția magazinului de pine) vor fi deschise numai între orele 6-8 și 20-22, sînt într-adevăr închise? — insistăm. Sigur! — vine răspunsul.

În drum spre cîmp, traversăm comuna. Era deja ora 10, chiar 10.30 și o serie întregă de magazine aveau ușile deschise. Ne oprim și — insolitul de fidelul martor care este aparatul de fotografiat — parim dintr-o lungă străjă principalele „uși” — chișorul de răcoarilor și aparatul de bănerii (ăsturi, de cel de ziare, fără vreau cumpărați de la ceea are, cînd presa încă nu s-a deschis, oferind vințatoarei prilejul să converseze cu militanții de la circulație. Mai departe, chiar în piață, depozitul de mobilă era deschis, cu și sifoniară vecină (în schimb, încau cu strâșnicie la oare — magazinul de pine). Altelele de confecții și reparatii de încălțăminte, magazinul de desfacere al intrerinderii „Crimul”, frigiera (unde patru-cinci bărbați tineri aspietu la rind, îngrijorați ca nu cumva soareie cîmpului să-și prindă cu vechi fir de barbă răsunul sau cu parul neasajat, netone plastic) confura, atelierul de reparatii de televizore, magazinul de tricotate, atelierul foto (o pară color, acim, în prima zi de toamnă, eventual cu o ciocnire de sturture două urehe, e o amintire de neuitat), cel de vulcanizare — toate deschise!! În interior, sumedenie de oameni se-și fac, fără grăji, cumărușurile zilnice... Surșina mare i în fața unui complex de meserii de seră — chiar toarășul Vasile Stancu, prins într-o discuție aprinsă cu un consilier!

Ne lămurim de tot ne adresăm — spre a fi lămuriti — secretarului adjunct al comitetului comunal U.T.C. — Maria Vlad. „Cum? Deschis la magazinul Cîmpului? Nu se poate! Asta nu e deschis nici în perioade normale, dar acum...” Pentru a-și oferi dovada cea mai elocventă cu putință, la întoarcerea de la cîmp — după ora 12 — poposim la magazinul cu pricina. Deschis — chiar dacă graul normal (de dinaintea campaniei), de dimineață, este — 11. „De ce îl deschis, Dorina?” — i se adresează Maria Vlad. „Nu vind — i so raspunde — și-am vințat acum în perioada asta. Imi gregătesc doar banii — să-i depun la banca (C)”, să sifoneze să închise între timp. La frigerie, insă — eoadă crescută. Ca și numărul semnelor noastre de întrebare carora — oricit am dorit — nu le-am putut zflă răsunul. Desi unul existia cu siguranță: parca e mai comod să stai la umbră, în spațel unei teahole, decit să muncesi în cîmp. Asta privity lucrurile, tinerie și se apeteze degrabă la aplicarea străvechii zăgale: cine nu munceste...

Zămbind mereu (mai puțin în noaptele în care a fost fotografiată), iară să se odihnească o clipă, termină prima pauză de masă Tudorita Ciupiu reprezentînd un exemplu de exemplu pentru cîntelele ai de la l-ropindustrial. Este

PRIVIRE PESTE ANOTIMPURI

La iesirea din Lehtiu, după cîteva kilometri de șosea liberă, zărim un grup de trei tractoare, învîrtindu-se de zor pe un teren proaspăt arat, discundu-l. Locul acela se cheamă, în zicerea de fiercare zi a oamenilor, „la pupă” lui „Măg-Culăș”. Unul dintre tractoriști oprește la șosea noastră insistate și se prezintă: Alexandru Florian. Are 22 de ani și e din Ștefanesti. Cellații doi toarășii de echipă — tot la jel de tineri — se numesc Oancea Matei și Mihail Stoica. El, Alexandru Florian s-a calificat la locul de muncă și lucrează de anumi în an. S-a întors în sat după terminarea școlii și nu nă se creă duce de aici. Are ca normă de discuit 12 hectare pe zi, dar el face — în medie 15. Cu lăcușu? De la 6 dimineață și pînă cind cade întunericul. Nu se simte oboseit? Zăbeste: „La vîrstă noastră? Ne simțim și noi — auzindu-l cu un deceniu mai tineri, adică de vîrstă lui.

EXEMPLUL SECRETAREI U. T. C.

Secretara U.T.C. a clasei a X-a, profital industrie ușoră, cu o tecimnat clasa a IX-a cu cea mai mare medie din clasă — 9,14, este una dintre cele mai talentate componente ale echipei artistice a școlii este entuziasată și iubitoare de toate colegile.

— Cum îi so pare munca în campanie? — Mie imi place să muncesc și sînt obișnuită cu munca. Astăzi eu sînt chiar de aici, din comună — muncesc de mică și nu mă tem să pun umarul la treabă.

— Ce faci după ce termini lucrul la cîmp? — Merg acasă și citesc, rezolv problema matematică apoi ies la o plimbare, mă întâlnesc cu cellații colegii... Astăzi de pildă, pentru că e joi, avem seară cultural-distrațivă la internat. Astă noapte, la ora 19, mă înfîntez acolo.

Strigăte de colegile ei, pentru a ajuta la încărcatul unei remorci, Tudorita pleacă în fugă. Dar se întoarce după cîteva clipe — vîntose la locul discutații două țărăie.

are copii și face naveta scurtă de la Lupșanu cu mașina sa. Dar am mai constatat ceva la acest om tînu, cunoaște bine situația bazei pe care o serveste: sînt situația utilitatilor, starea livrărilor, dirijează mașinile încărcate spre un tip de paltul sau altul după cîta umiditate are porumbul cules. Ne-a arătat un paltul metallic solar (experimental) pentru uscat floarea-soarelui complet automatizat, de la lucru la supravegherea și analiza dateelor. Li place teribil și ne-a rugat să luăm legătura cu inginerul din C.V.C. București care se ocupa de acest paltul mai ales că nu e o realizare singulară, instalația de uscare solară de la Olenița a făcut toabă bună toată țara.

La poartă stătea mașina din care două niște 23 B 2388 a I.T.B.N. și 22 B 8430 a autobazel 6 Titan București, dar motorul mergea în gol, poate unitaile din care fac parte ii pot ajuta să-și repare mijloacele de pornire automată.

LA LEHLIU, ÎN PRIMA ZI DE TOAMNĂ

Joi 23 septembrie 1982 ora 10.46 de minute și 24 de secunde granița dintre anotimpuri a fost trecută. Toamna a egalat pentru aceasta dată ziua cu noaptea și de aici înainte o va face să scadă Sarbătorim echinocliul de toamnă într-o localitate aflată cu înasă la o graniță aceeași dintre sat și oraș — Lehtiu. Grațită sa devină oraș, comuna nu trebuie să-și uite rosturile agrare: grăbită să fie oraș, comuna are caracteristici orășene: cheia, înmăntă industrială, cîncuri, școlii mare, dar și magazine deschise pînă la ora 11 decit o decizie a Consiliului popular județean Călărași prevede clar un singur tip de magazin deschis, cel care vinde pine.

Ziarul județean „Vemuri noi” are un clasmament al recoltării porumbului și în dreptul unui melc desenat ultima localitate trecută este Lehtiu. În drumul prin județul Călărași am străbătut multe localități care arată chiar ca în campanie cu lume pe cîmp și foarte puțin pe la porți mai mult bărimi și multe uși de prăvălii, de fapt toate blocate cu câte un lacăt sugesiv.

Am înfîntit și în Călărași aceeași atmosferă de muncă, gradini de legume cu mare ajutor din partea școlilor, am înfîntit bare de recepție exemplar prezente să primească roadele toamnei iar cozile la descărcare erau mici. Dar mai ales am găsit oameni cu mare dragoste de agricultură, bărbați în toată puterea cunștințelor care n-au părăsit niciodată satul sau dacă au făcut-o a fost temporar, pentru deprinderea unei meserii.

Toamna e în județul Călărași acim de două ori acasă: o timp dar și cu spăta rîmne doar ca ea să fie mîntă înțiat în băbare. Dar cîta muncă necesită treaba asta aparent simțită pentru care ziua lumii caracteristică agriculturii nu mai ajunge!

Cam atit. Firește, chiar dacă datele oferite ar fi fost mult mai multe și mult mai exacte, tot am fi pornit spre cîmp. Asta, însă era foarte mure noivete. Cele două activiste ne-au invitat pînă la sediul I.A.S. pentru a aida... locurile de munca ale elevilor. Am primit toate indicațiile și am luat-o înspre una dintre ferme cu gîndul că din birou cîmpul apare învăluit într-o ceață deasă și persistentă, modificind substanțial realitatea (prin necunoaștere, desigur!).

DE VEĞHE-NE LANUL CU TOMATE

Un liceu agro-industrial din care am notat clase de electicieni și industrie ușoră și-a trimis reprezentanții în grădinele toamnei. Ca de obicei, pe unde am fost, o parte dintre elevii lucmai se odihnesc pentru că au muncit destul pînă acum săracii!! Profitați că există și călăta parte și ne repezim în direcția unui tractor cu două remorci pe care le numărăm vigilenți nu cumva să favorizăm prin neatentia noastră risipa de carburanți.

Alfăm că ferma este a I.P.L. Lehtiu, poartă numărul de cod 7 și se întinde pe o suprafață de 20 ha. Școlul ei, înfîntat la Sima, care apare într-o clipă, se spune că e multumit de elevi, că are foarte multă rezolvă. Lucru de care ne convinsesem de la început vîzind multimea de roșii rămăsa în urma culegătorilor și călcate în picioare de aceștia. Sporul de recoltă mai are și albe dezavantaie. C.I.F.-urile nu mai

briddesc cu transportul și toarășul Sima este sincer îngrijorat de dilema în care este pus: să culegă și să aspețe moștile, sau să nu dea de lucru cîmpilor dar să aspețe transportul. Băspunsul l-a dat parțial fiindcă zărim gramezi de roși în cîmp, cărora le dam tîroce și manevrind aparatul de fotografiat ștăst care-și face pe seful de ferma să ne declare subită: „Ve-deți, dumneavoaștră puțeti” fotografia grămăzile alea și să mă acuzați că nu-mi cunoașc atribuțiile, deprecind roși!! Nu sîntm dacă-l vom acuza de așa ceva, cert e că n-am priza vâșz mijloace de transport.

Intre timp clasa a IX-a a terminat pauza de masă cu niște năpenni minșucii și se aproprie din nou de punctul de lucru. Sistem lamuriri, plecam mai departe, nu fără a-l ura din tîmp toarășului Sima o coloană de mașini cu două remorci și tractoare, asemenea, dca va fi cazul. Ne privesc sceptici.

O SCRISOARE POSIBILA ȘI DESCHISA

La timiditatea și tineretia profesorei Cristina Sofron, de clarificări nu mă fi decit scuze. Poate fi de vînt (de vînt și formula de filologia (recent absolventă de filologia engleză-germană), asa incit, într-o intermedulară, ea adresață clasei și aleo s-a scutit decizia de simpatie: „Dragule mele, din zilele de practică înceie să vă spun cît de mult am apreciat la voi spiritul de colegialitate, veselia, bunacredință cu care, ca într-o joacă, ați adunat tomatele. Cele 6 ore petrecute în cîmp, zilnic, m-au convins că timpul trece repede cu voi. Iar pentru voi și pentru mine cu mult folos. Am reușit să vă cunoșc acum mai bine decit as fi reușit într-un an școlii, cu ore de engleză, cu dirigenție, cu sodiție cu paritii. Nu dîntr-o diplomatie de dizgrația nu am vrit să remarc pe nimeni atunci cînd au venit reporterii de la „Știința tineretii” și pentru că, asta e convingerea mea, toate ați muncit exemplar”. Semnarea distirictă asei a X-a liceului industrial Lehtiu) prof. Cristina Sofron.

BAZA DE RECEPTIE: BAROMETRUL AL CÎMPULUI

Intil, am văzut lanurile de porumb mai uscate sau mai verze, am consultat raportari dinamice și optimiste și chiar gramezi de știuleți depănunăși, am dorit să vedem unde se sîng toate? Ia o mare bagă de recepție, desigur și dincolo de gara Lehtiu zărim una. Treabă este destul de subțire și vom constata analizind cifele puse la dispozitie, dar mai sînt și alte semne: iutei, patru mașini la coadă la cîntar iar intr-un colț, într-o pasnică asociată, un elev practicant de la miliie joacă table cu un coleg. Ungheșul unde se dispută partida este răcoar pentru cei doi și încă sase inși care priveau, dar întoarcerea pentru aparatele noastre foto fără bil.

Toarășii Manea Tânave, tehnician principal ne asigură că grădile de livrare nu s-au putut întoarni cu furizorii dar livrarea e în creștere: dacă în 20 septembrie s-au primit 300 tone pe 22 s-au adus 700 tone

ZILELE BUNE ABIA VIN

Un număr de Hunedoara ne face, brusc, atenți și-i solicităm sifonul numai cîteva clipe de răpoc. Ogăru Nicolae, spune dînșel, de la I.T.A. Hunedoara, autobaza Hetro. Ceea ce ne atrage mai mult atenția este tineretia soferului. El, dg, are numai 18 ani (ceva acim pe 18, adică 8 luni de cînd și conduce). A venit în cîmpie cu încă 20 de colegi, sînt caați la camera de oaspeți și, decăndată, nu sînt cî, impresibile sînt bunsi: sîntem muncesc bine în cîmp, roadele sînt foarte bogate, dînăd că el este în af doilea transport (la primu 4.000, la al doilea 5.000), pînă dîscera mai face un transport așa cum a făcut și ieri. Ceea ce este un lucru bun, apreciază el, pentru că de la C.A.P. Terșeni pînă aici sînt 27-30 de km și doar porumbul nu so cullină pe ulețele satului! Probabil ca fi noi mult de muncă (și mai mult adică pentru că acestă a plecat din bază la ora 9 seara) în zilele următoare, dar ei, cei veniți să ajute la strînsul porumbului, sur face țat ce le so risipească toamna acim. Un alt sofer cu care stăm de vorbă, Constantin Bichir, de la Autobaza 6 Coleștina, aflat și el la al doilea transport (de la Pleșna, 17 km depărtare de bază) este și el compins că în următoarele zile munca se va intensifica. Acți la baza treburile merg bine, nu asteptăm prea mult, dealșel se șie veada (baza este aproape goală!), problema e în cîmp. Pentru dîmneacă ar trebui mai mult operativitate, în-fout primele mașini (gata încărcate de seara, sau încărcate de dimineață, ceea ce ar necesita prezența cooperativilor în cîmp nu chiar la pîn 8) trebuie să fie în bază începînd cu ora 6. E o sugesie care trebuie, urgent, luată în seama. Mai ates că zilele bune abia acim vîn!

CUI SPUI „LA REVEDERE“?

Inapoi — la sediul consiliului popular. Toarășii primari nu se interesează în locurile încă deschise, poate celor de la siloz care și așa nu prca au multă treabă... poate... Dar cel mai bine este să spunem acum la revedere, promind o foarte curindă revenire la Lehtiu-gară, acolo unde răsună cîmpurile în plină campanie sînt prete descuri uitate. Bine, se poate aduce șoră și un ajutor acim chiar în prima zi a toamnei și cî toamna tîne trei luni...

